

Βρετανίας, όπου κατοικεί. Παρατηρήθη ὅτι πρὶν κατακλιθῆναι, ἀπεσύρθη ἐπὶ τινὰ λεπτὰ εἰς τὸ ἄδυτον τοῦ ξενοδοχείου. Ταῦτα κατὰ τὰς ἀκριβεῖς πληροφορίες τῶν ἐφημερίδων.

*

Ὡς κάμνη ὅ,τι θέλει ἡ Ἀνατολή· ἡμεῖς κυττάζομεν τὴν Κούτρην μας, μὲ τὴν ὁποίαν ἐννοοῦμεν πάλιν νὰ περᾶσωμεν ὅλον τὸν χειμῶνα. Προσεχῶς ἴσως δίδεται καὶ Πατρίς.

*

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἶχομεν τὸ ζήτημα τῆς ὑψώσεως τοῦ χρυσοῦ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ ἐν τοῖς ναοῖς.

— Μὰ πῶς ἐξακολουθεῖ νὰ ἐορτάζεται ἀκόμη ἡ ὑψώσις τοῦ Σταυροῦ, ἔλεγεν εἰς μεσίτης ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῆς ἑορτῆς, εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ὑψώσις τοῦ Σταυροῦ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀφθονον παρασημοφορίαν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου;

Ἄστος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὀφείλω νὰ δηλώσω, ὅτι διὰ τοῦ ἀνωτέρω τίτλου δὲν ἠθέλησα νὰ φέρω ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὸν συνάδελφόν μου Ἄστον, γράφοντα αἰωνίως Ἀττικὰς Ἡμέρας, αὐτὴν προτίθεμαι νὰ ἐπιθεθῶ κατὰ τῆς ἐταιρίας τοῦ ἀεριόφωτος, ἧτις εἶνε τὸ πρόχειρον καταφύγιον τῶν ἐναντίων τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν ἀσκουμένων εἰς τὰ λογοπαίγνια περὶ τῶν φώτων αὐτῆς καὶ τῶν πνευματικῶν φώτων, λογοπαίγνια ἅτινα ἐγένοντο εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ πυρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τοῦ Προμηθέως. Ὁρκίζομαι, ὅτι δὲν μελετῶ τοιαῦτα πραξικοπήματα. Ὁμνῶ εἰς τὸν λευκὸν ὑψηλὸν πῖλον τοῦ κ. Πύργου, τὸν ὅποιον κατέβαλεν ἡ μακροχρόνιος εὐδόκιμος ὑπηρεσία καὶ εἰς τὸ μέλαν σάκι τοῦ κ. Ἀντωνιάδη, τὸ ὅποιον ἐλεύκανεν ὁ τὰ πάντα δαμάζων χρόνος. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ κατάρτα τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Λάττα καὶ τῶν ἄλλων ἀγίων Συνοδικῶν, ἃς πέσῃ ἐπ' ἐμοῦ ἢ καλλιῶν... ἐπὶ τῶν τέκνων μου.

*

Καὶ πρῶτον ἡ νύξ ἤρξατο αὐξανομένη ἐπαισθητῶς, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ Ἡμέρα τοῦ κ. Κοκοράδα ἐπαύσε νὰ φαίνεται εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ὀρίζοντα.

Ἡ αὐξήσις αὕτη — ἧτις ἄλλως τε παρατηρήθη καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας — θὰ ἐπιφέρῃ τὴν αὐξήσιν τῆς μελαγχολίας τῆς ἀνίας καὶ τοῦ κόρου, διότι δὲν θὰ γνωρίζῃ τις ποῦ νὰ διέλθῃ τὰς ὥρας του, ἐκτός ἐὰν συνέλθῃ — ἐκ τῆς λιποθυμίας τῆς — ἢ Βουλῆ καὶ ἐὰν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐννοῇ νὰ παρατείνῃ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς μέχρι βαθείας νυκτός, ταλανίζων τοὺς ταλαιπώρους πατέρας τοῦ ἔθνους μὲ τὰ περὶ χορτονομῆς νομοσχέδια, εἰς τὰ ὁποῖα πάλιν βεβαίως θὰ διαπρέψῃ ὁ κ. Τζάνης.

*

Ὅλα τὰ θερινὰ θεάτρα ἐκτός τῆς Ὀμοιοῦς ἔκλεισαν

τὰς πύλας των. Εἰς τὰ Ὀλύμπια μετὰ ἐν ἔτος ἃς ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ἀκούσωμεν καὶ πάλιν τὰ ψυχοφελῆ ἄσματα τῆς κ. Λασάλ καὶ ὅτι θὰ παραστῶμεν αὐτῆς εἰς καμμίαν ψυχαγωγικὴν εὐεργετικὴν. Ἦδη ἐρήμωσις καὶ πείνα καὶ ψύχα κατοικεῖ, ὡς ἔλεγεν, εἰς ἐκ τῶν ἀπομεινάντων τοῦ χοροῦ θέλων καὶ αὐτὸς νὰ ὁμιλήσῃ τὴν ἐλληνικὴν. Εἰς τὸν Παράδεισον ὁ κ. Ταβουλάρης ἔκρινε καλὸν νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν παραλαμβάνων τοὺς Φυγάδας τοῦ ἀφῆκεν ὅμως καὶ τινὰς Δασοφύλακας διὰ νὰ φυλάττωσι τὰ δένδρα τοῦ κήπου ἀπὸ ἐνδεχομένην ἐπιδρομὴν τῶν Πειρατῶν τῶν Στραγγαλιστῶν, τῶν Ληστῶν καὶ... ὀλίγον ἔλειψε νὰ εἰπώμεν τῶν Παπαμιχαλοπουλησιῶν. Εἰς τὸ Ἄντρον τῶν Νιρῶν ὁ Κωστακῆς κηδόμενος τοῦ φιλομούσου ἀκρατηρίου του, τὸ ὅποιον ἐννοεῖ νὰ ἔχῃ ἐτησίως, ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν του· αἱ Νύμφαι ἐφυγον, τίς οἶδε ποῦ τραπέισαι, καὶ οὕτω τὸ ταλαίπωρον αὐτὸ παράπηγμα, ὅπερ ἐρυθρίσθ' ὀλόκληρον, διότι λέγεται θέατρον, ἔμεινε μόνον Ἄντρον, ἧτοι ἐγένετο ἐνδικαίτημα τῶν Ἀνδρῶν, ὡς ἠρμήνευσε τὴν λέξιν κάποτε λογία διδασκάλισσα εἰς τὴν ἀποροῦσαν μητέρα τῆς.

*

Τὸ παρὰ τὴν Ὀμόνοιαν ὁμῶς θέατρον φαίνεται, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς παραστάσεις του τῆ παραρρημένη πολλῶν ἰατρῶν τῆς πόλεώς μας μέχρι τέλους Ἰανουαρίου. Κατ' ἄλλην γνώμην αἱ παραστάσεις ὅσον οὕτω περατοῦνται, διότι τινὲς ἐκ τῶν γυναικῶν τοῦ χοροῦ προσεκληθήσαν εἰς Μεσσηνίαν ὑπὸ τινῶν ἰατρῶν τῆς ὁμοπαθητικῆς μεθόδου πρὸς καταπολέμησιν τῆς χολέρας. Ἐν τούτοις ὁ Φρα-διάβολος προσελκύει πολὺν κόσμον, ἀλλὰ παρατηρήθη ἡ ἀπουσία τοῦ φίλου κ. Φρα-βασίλη.

Σ Α Τ Η Υ Ε Ι

Καὶ ὅλα τὰ ἄλλα παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Σιδηροδρόμου παραπήγματα σχεδὸν διελύθησαν, ὡς νὰ ἦσαν νέφη καπνοῦ, αἱ δὲ αἰδοὶ μετὰ τῶν αἰδῶν ἐτραπήσαν εἰς ἄλλα βιοποριστικὰ ἔργα, ἐξ ὧν, ἄλλα δύνανται νὰ συμβιβάζωνται πρὸς τὴν παλαιάν των εὐκλειαν καὶ ἄλλα ἡκιστα ἀρμόζουσι εἰς ἀνθρώπους ἐπευφημηθέντας ὑπὸ τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας τῆς πρωτευούσης. Ὁ ἐλλόγγμος θιασάρχης κ. Παναγιώτης Θεοδοσίου, οὗτινος φιλολογικὰ δείγματα παρέσχε τὸ Ἄστυ εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον, μετὰ τὰς δάφνας τοῦ θεάτρου ἐπιζητεῖ ἤδη νὰ ἐδραιώσῃ τὸ μέλλον του ἐκδίδων Ἐφημερίδα τῶν Ἰηρησιῶν ἐλπίζων, ὅτι μεγάλως θὰ ἐξυπηρετήσῃ οὕτω τὴν πατρίδα.

Ἀλλὰ μετὰ τῶν θερινῶν θεάτρων θὰ λείψῃ ἐκ τῶν εὐτυχῶν βροτῶν τῆς πρωτευούσης καὶ ἡ λαμπρὰ σελήνη, ἧτις εἶχεν ἀναλάβει φιλοτίμως νὰ διασώζῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς τάφρους καὶ τὰς γαράδας τῶν ὁδῶν, δὲν θὰ ἀκούωνται δὲ πλέον εἰς τὰ καθίσματα τῆς δειροστοιχίας ὑπὸ τὰ δένδρα αἱ ἐρωτικαὶ ἐξομολογήσεις, αἱ τρυφεραὶ διαχύσεις καὶ τὰ ἠχηρότατα φιλήματα. Οἱ καρταδόροι ἀνευ τῆς συνδρομῆς τῶν εὐζώνων θὰ παύσωσι πρὸς καιρὸν ταράττοντας τοὺς ὄφρους τοῦ κ. Καζάκη, αἵτινες πάντοτε θὰ μένωσι στεφανωμένοι μὲ θύρσους. Ὁ κ. Κασιμάτης θὰ παύσῃ ἐπὶ σινὰς μῆνας νὰ ὁμιλῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμοιοῦς περὶ Ἀμερικῆς, ὅπως καὶ ἡμεῖς παύομεν τῶρα τὴν Ἰμραν αὐτὴν τὴν ὁποίαν εἶνε δυνατόν νὰ φθνήσῃ καὶ φίλος τις καθηγητῆς.

Ἡ οὐδὲ τῆς νυκτός